

Presentem un informe pioner sobre l'impacte de la reforma laboral en el mercat de treball

Recentment, la Secretaria de Treball i Economia de CCOO de Catalunya ha presentat l'informe [“Una aproximació a l'impacte de la reforma laboral”](#), amb les conclusions preliminars de l'aplicació de les mesures del Reial decret llei 32/2021, de 28 de desembre, de mesures urgents per a la reforma laboral, la garantia de l'estabilitat en l'ocupació i la transformació del mercat de treball, a partir de les dades obtingudes de la nova contractació registrada que ofereix l'Observatori del Treball i Model Productiu, l'afiliació mitjana de la base de dades de la Tresoreria de la Seguretat Social i les microdades de l'Enquesta de població activa (EPA) de l'INE. L'informe posa de manifest que el mercat de treball està demostrant tenir prou múscul per resistir els efectes del context inflacionari i d'incerteses que amenacen el creixement de l'economia. I aquesta resistència es deu en gran part a la clara aposta de protegir l'ocupació en detriment de la rendibilitat en els anys de crisi sanitària, en què l'aturada econòmica va posar en joc el teixit productiu d'un dia per l'altre.

El paper dels ERTO

El paper dels ERTO com a instruments per contenir la destrucció d'ocupació ha estat

clau per evitar que el teixit productiu es veïés malmès amb tancaments d'empreses i acomiadaments massius, com en l'anterior crisi del 2008, en què la recepta va ser protegir els beneficis per sobre del factor treball. Invertir aquesta equació està demostrant resistència davant la incertesa futura de l'economia i el context que asfixia la classe treballadora amb la crisi de preus dels subministraments i els aliments bàsics, entre d'altres.

També és clau l'entrada en vigor de la reforma laboral, que està demostrant ser un bon pas per combatre el canvi de lògica i la cultura de la temporalitat que ha imperat en el nostre mercat de treball i que ha resultat ser un mal endèmic molt greu. La dinàmica de retallar drets i precaritzar l'ocupació sembla que ha canviat.

Millora del mercat de treball

De nou, caldrà més temps per poder afinar a l'hora de valorar les millores i poder parlar de transformació real del mercat de treball. El que sembla prou evident i significatiu és que, gràcies a la reforma laboral, es fa palès com la millora del mercat de treball és compatible tant en termes qualitius com quantitius. De manera afegida, les previsions macroeconòmiques de les principals institucions situen, per al futur immediat, una major estabilitat del mercat de treball, tot i les fortes incerteses i reptes a què hagi de fer front el nostre teixit productiu.

Si les millores detectades en l'informe es mantenen i, sobretot, si encara s'accentuen més, el cert és que tothom en sortirà guanyant: les persones treballadores, amb més drets i millor qualitat de l'ocupació (més estabilitat, més formació, més promoció interna...), i les empreses, amb més capital humà, cosa que les farà més competitives i resistents. ■

editorial

Una lluita de dotze anys

Dotze anys és el temps que una criatura triga a completar el primer cicle educatiu. La celebració de tres jocs olímpics. Què feies tu, lector o lectora, ara fa dotze anys? Te'n recordes? Com ha canviat la teva vida, des de llavors? On eres el 2010? És una data important, perquè és aquella en què es va determinar l'IRSC (índex de renda de suficiència de Catalunya), una xifra que, des d'aleshores, determina moltes de les prestacions socials que poden rebre a Catalunya les persones amb rendes més baixes. L'IRSC pretenia reflectir que a Catalunya el cost de la vida era generalment més alt que a la resta de l'Estat per garantir, així, que per raons comptables les persones que necessitessin ajuts no es quedessin sense o fossin insuficients. S'entenia que, allà on les coses són més cares, la pobresa —o la necessitat— comencen amb un índex de renda superior.

Tanmateix, han passat dotze anys. Hem canviat els armaris 24 cops, s'han renovat presidents del Govern i de la Generalitat —de jutges, ja no tants— i, per fi, per fi han començat les obres de la façana de Via Laietana. I, mentrestant, l'IRSC no s'ha mogut, malgrat l'increment dels preus, particularment dur en els darrers temps. Era hora d'actualitzar-lo, i aquest és el compromís que, després de lluitar durant uns quants anys, hem aconseguit del Govern de cara als pressupostos i que hem signat amb altres sindicats i patronals. Es tracta d'un acord important, que preveu un increment del 8 % i que farà que la renda garantida de ciutadania sigui ara de 695,50 euros, en lloc dels 644 euros actuals, i que el límit a partir del qual es rebin els ajuts o s'entri a la llista d'espera d'un habitatge social o s'accedeixi a una beca menjador, per exemple, quedi en uns ingressos de 614 euros mensuals. I aquesta correcció redreçarà l'IPREM, l'indicador de referència arreu de l'Estat, hagués passat a estar per sota de l'IRSC.

No és l'únic acord que s'ha assolit de cara als pressupostos: també hi ha la dotació per al Pacte nacional per a la indústria i millores a l'FP. Tot plegat demostra que el diàleg social no només aconsegueix millores a les empreses o als sectors per als quals es negocien els convenis, sinó que també repercuteix en els drets i en la democràcia. El món és incert, però CCOO el millora.

Ara bé, perquè tot això no quedi en paper mullat, cal un ingredient essencial: l'acord entre partits. És fonamental que els grups polítics entenguin aquest valor de diàleg i de negociació que nosaltres portem incorporat a l'ADN, que s'aprovin els pressupostos i que es faci amb mirada social. Perquè hi ha dotze anys de feina en joc. ■

El metall de Lleida, encallat

La negociació del conveni segueix bloquejada per la patronal FEMEL, amb una proposta salarial molt per sota del que puja el cost de la vida i que no garanteix que no es perdi poder adquisitiu. De la resta de temes, no en vol ni parlar. Hem fet vaga el 22 i 23 de novembre i, de moment, seguim en conflicte. És el conveni del metall amb salaris més baixos i amb pitjors condicions de l'Estat. CCOO i UGT denunciem l'actitud de la patronal, que tampoc no preveu la reducció de la jornada laboral ni la millora dels permisos. Toca revertir la situació mitjançant la consecució d'unes condicions laborals i salarials dignes. Per això, reclamem un canvi a la patronal per avançar en la mateixa línia que s'ha fet amb els convenis del metall de Barcelona i Tarragona. ■

Targeta groga a Barça TV

Treballadors i treballadores de Barça TV han manifestat el seu malestar per les condicions amb que són tractats per part de l'empresa, que els fa treballar amb total flexibilitat de dilluns a diumenge, festius inclosos. Fan hores extres no remunerades, viatgen allà on se'ls necessita, adapten el seu horari avui per demà a les necessitats del canal i del FC Barcelona, i fins i tot han hagut d'aportar diners de la seva butxaca per cobrir la feina. La baixa retribució que reben ha provocat que gent molt qualificada, tot i estimar la seva feina, n'hagi hagut de buscar una altra per poder arribar a final de mes o que, fins i tot, hagi plegat de Barça TV. Per tot això, i estudia denunciar a Inspecció de Treball les vulneracions dels drets laborals. ■

20-N: fem justícia, fem memòria!

La Fundació Cipriano García, juntament amb un grup de nou entitats memorialistes més, va participar en l'acte "Fem justícia, fem memòria", que va demanar resignificar la comissaria de la Via Laietana, 43, com a espai de memòria per recordar que l'edifici va ser l'epicentre de la repressió i les tortures a Catalunya durant el final del franquisme. Una de les persones que les van patir va ser Carles Vallejo, militant històric de CCOO, que ara ha presentat la primera querrela, després de l'aprovació de la Llei de memòria democràtica, per les tortures patides en aquesta comissaria durant els vint dies que va durar la seva detenció, l'any 1970. ■

25-N: Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència envers les Dones

CCOO denuncia les empreses que no disposen de protocol contra l'assetjament sexual

Cada 25 de Novembre se celebra el Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència envers les Dones i enguany hem fet èmfasi en la necessitat d'erradicar l'assetjament sexual a les empreses. Les eines existeixen, perquè fa més de quinze anys que és obligatori que els plans d'igualtat tinguin protocols específics d'actuació en cas d'assetjament, així com de formació i d'informació respecte de les persones treballadores. La realitat és, però, que moltes empreses encara no han posat fil a l'agulla en aquest tema.

El concepte d'*assetjament sexual* es troba vinculat a la dominació masculina i al privilegi d'aquest grup al lloc de treball capitalista, perpetuat a través de la socialització del rol sexual i de la consideració de les dones com a objectes sexuals. Per aquesta raó, vam fer una marxa des de la seu central per presentar la campanya de recollida de denúncies contra totes les empreses que sabem que incompleixen aquesta obligatorietat. La campanya, que es va iniciar fa uns mesos, ha recollit ja 23 denúncies, sobre les quals el sindicat actuarà perquè les empreses redrecin la situació i, en cas que no ho facin, presentarà denúncia a la Inspecció de Treball.

Després de la marxa, que va transcórrer de la seu de Via Laietana a la seu de la Inspecció de Treball, al carrer Sepúlveda de Barcelona, vam celebrar una reunió amb Enric Vinaixa i Bonet, secretari de Treball de la Generalitat, i Maria Luz Bataller Cifuentes, directora general de la Inspecció de Treball. Vam lliurar-los la llista de les primeres denúncies d'empreses i tots dos van refermar el seu compromís amb la lluita per a l'erradicació de les violències envers les dones al món del treball i amb el treball amb eines que ajudin els agents socials a desplegar els protocols, especialment en empreses petites, on els recursos són més limitats.

La Llei orgànica 3/2007, per a la igualtat efectiva de dones i homes, ja preveu l'obligatorietat de totes les empreses, independentment de la seva dimensió, d'elaborar un protocol contra l'assetjament a la feina. A Catalunya, la Llei 17/2015, d'igualtat efectiva de dones i homes, també en recull l'obligatorietat. Hi ha un règim sancionador que preveu multes d'entre 751 i 1.500 euros, més baixes que l'incompliment de l'obligació de tenir un pla de prevenció de riscos laborals.

A més, la Llei orgànica de llibertat sexual diu textualment que "les empreses hauran de promoure condicions de treball que evitin la comissió de delictes i altres conductes contra la llibertat sexual a la feina, incidint especialment en l'assetjament sexual i l'assetjament per raó de sexe, inclosos els comentaris en l'àmbit digital. Amb aquesta finalitat es podran establir mesures que s'hauran de negociar amb els representants dels treballadors i treballadores, tal com són l'elaboració i la difusió de codis de bones pràctiques, la realització de campanyes informatives o accions de formació".

A banda d'aquesta acció, tota la setmana va estar marcada per la celebració d'actes entorn d'aquest dia internacional, amb els quals hem buscat donar a conèixer i resoldre dubtes de l'actiu sindical en la gestió d'aquests protocols. L'acte de la seu nacional de Via Laietana va tenir com a moment central la ponència "Eines per a la prevenció de l'assetjament sexual i per raó de sexe", a càrrec de Carolina Gala Duran, catedràtica de Dret del Treball i de la Seguretat Social de la Universitat Autònoma de Barcelona, i va culminar amb el vídeo "Ets un assetjador". A més d'aquesta campanya de recollida de denúncies, confederalment hem engegat [l'Observatori sobre l'Assetjament Laboral](#) Podeu llegir també el manifest del 25-N fent clic [aquí](#). ■

30 anys de la Fundació Cipriano García

El 21 de novembre vam iniciar els actes de celebració del 30è aniversari de la Fundació Cipriano García amb un acte a l'Espai Assembla de la seu nacional del sindicat en què el secretari general de la Confederació Sindical de CCOO, Unai Sordo, va debatre amb la sociòloga i professora de la UAB Sara Moreno i amb el secretari general de CCOO de Catalunya, Javier Pacheco, sobre el paper dels sindicats davant del repte d'un nou contracte social.

Precisament *Los sindicatos y el nuevo contrato social* és el títol del llibre que acaba de publicar Unai Sordo a l'editorial Catarata i que

vam aprofitar per presentar a Barcelona amb motiu del 30è aniversari de la fundació i del 58è de la fundació de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya. A l'acte van intervenir també Marc Andreu, director de la Fundació Cipriano García, i la secretària d'Estudis, Cultura i Memòria de CCOO de Catalunya, Dolors Llobet, per presentar el nou logotip i la nova etapa de la fundació. El seu president, Alfons Labrador, va fer balanç dels 30 anys de la fundació i en va explicar els reptes de present i de futur a partir de la presentació del llibre 30 anys de fundació. [*Un projecte amb passat, present i futur. 1992-2022*](#), editat expressament per a l'ocasió.

Va tancar l'acte una breu actuació de la coral Roig Encès i es va presentar un avanç de l'exposició que s'inaugurarà el desembre en commemoració dels 50 anys de la revista *Lluita Obrera*. Al llarg del 2023, la fundació organitzarà diverses activitats lligades a la celebració del seu 30è aniversari. ■

Gran seguiment de la vaga a les instal·lacions esportives públiques de gestió privada

El 24 de novembre es va fer una jornada de vaga a les instal·lacions esportives públiques de gestió privada i va ser tot un èxit quant a seguiment i ressò mediàtic. Des de primera hora del matí els piquets informatius es van plantar davant molts gimnasos i piscines municipals, que sovint van acabar tancant per l'amplíssim seguiment d'una jornada de mobilització que reclamava que les patronals del sector —on treballen uns 10.000 professionals— sortissin del seu immobilisme. Després de mesos de negociació del conveni col·lectiu de treball de les empreses privades que gestionen equipaments i serveis públics, esportiva i de lleure de Catalunya, les patronals assegurades a la taula de negociacions (ACEGES i ACEGE) s'han tancat en banda. La gota que ha fet vessar el vas ha estat la precària proposta salarial de la patronal, que demana la congelació dels sous per al 2022 i un augment insuficient per als anys 2023 i 2024, sense revisió salarial i aplicant la clàusula de compensació i absorció. La jornada de mobilització va culminar amb una concentració festiva a la plaça de Sant Jaume. ■

El TSJC ens dona la raó sobre la baixa de paternitat en cas de dol gestacional

Des de CCOO de Catalunya valorem molt positivament la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) de data 17 d'octubre del 2022, que confirma una sentència del Jutjat Social 1 de Mataró que ja donava la raó al Gabinet Tècnic Jurídic de CCOO.

L'Institut Nacional de la Seguretat Social (INSS) havia denegat a un pare la prestació per naixement i cura de menor quan el seu fill va morir per cesària abans de néixer. La qüestió jurídica radicava a determinar si l'article 26.7 de l'RD 295/2009 era contrari al dret a la igualtat de l'article 24 de la Constitució espanyola i al canvi normatiu que es va introduir amb l'RD 6/2019, que equiparava els permisos per naixement i cura de menor. D'acord amb aquests, quan un nadó mor abans de néixer la mare té dret a gaudir del permís, però l'altre progenitor no pot fer-ho. Una interpretació literal i restrictiva de la norma portava a la injustícia, ja que un fet tan traumàtic com és la pèrdua d'un infant provocava que l'altre progenitor hagués de tornar a treballar el dia següent de la mort.

El Tribunal Suprem, en una sentència de 5 de juliol del 2022 (en un supòsit anterior a l'entrada en vigor de l'RD 6/2019), va dictaminar que el progenitor diferent de la mare biològica no tenia dret a cap permís.

Aquesta sentència obre el camí a un canvi en la doctrina del Tribunal Suprem per reconèixer a tots dos progenitors el permís amb la mateixa duració després d'un fet tan traumàtic com la pèrdua d'un fill i al fet que la recuperació no és només física sinó també psicològica. ■

CCOO de Catalunya presenta el primer informe sindical sobre els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS)

La seu de CCOO va acollir l'acte de presentació del primer informe sindical sobre l'Agenda 2030 a Catalunya. Aquest informe ha estat impulsat per la Fundació Pau i Solidaritat i s'ha dut a terme per part de sociòlegs de la Fundació Cipriano García —les dues entitats pertanyen a CCOO. La seva finalitat és abordar la situació de Catalunya respecte dels Objectius de Desenvolupament Sostenible i divulgar i reivindicar l'enfocament integral sobre la noció de treball digne.

Algunes dades rellevants des del punt de vista sindical de l'any 2020 a Catalunya són que la taxa AROPE —que mesura el risc de pobresa en situació de privació material severa i/o viure en una llar amb baixa intensitat del treball— ha augmentat un 12 % a Catalunya entre els anys 2015 i 2020, ja que ha passat del 23,5 % al 26,3 %. També s'apunta que la bretxa salarial —que mesura la diferència de salari entre homes i dones— és del 24,51 % l'any 2020 i que es registren dos accidents de treball mortals per cada 100.000 persones durant tot el període. Aquestes i altres dades, a més del conjunt d'objectius dels ODS, poden consultar-se [aquí](#). ■

El finançament d'educació, una assignatura pendent

La Federació d'Educació va presentar recentment l'informe **"Incompliment de la LEC i retrocés educatiu"**. L'informe estudia en profunditat el finançament de l'educació a Catalunya des del 2009 fins al 2020. Ha estat elaborat per Juan B. Martínez, docent, responsable d'Estudis de la Federación de Enseñanza de CCOO del 2009 al 2013 i membre del Consejo Escolar del Estado entre el 2000 i el 2013, entre altres responsabilitats. Es tracta d'un informe basat en estadístiques oficials de diferents organismes públics catalans, estatals i europeus que analitza dades generals referides al conjunt de l'educació i específiques dels ensenyaments no universitaris i universitaris, l'evolució de l'alumnat escolaritzat, la inversió per estudiant, el finançament de l'ensenyament concertat i el paper de les corporacions locals, amb una anàlisi comparativa internacional, entre altres aspectes. El conjunt de dades d'aquest informe mostra una clara minva del finançament de l'educació a Catalunya i, per tant, un retrocés educatiu que té repercussions, com ara l'abandonament educatiu prematur, la segregació escolar i el desplegament del decret d'educació inclusiva, entre d'altres. Davant d'aquesta situació, el sindicat impulsarà una iniciativa legislativa popular per garantir la destinació d'un mínim del 6 % del PIB català al sistema educatiu. ■

Jaume Gabarró, nou secretari general de la Federació de Pensionistes i Jubilats de CCOO de Catalunya

Jaume Gabarró acaba de ser escollit nou secretari general de la Federació de Pensionistes i Jubilats en substitució del company Miquel Lluch, a qui vam perdre aquest estiu. Gabarró s'afilia a CCOO el 1982 com a delegat sindical a l'Institut Municipal d'Assistència Sanitària. Des del 2006 va formar part de la Comissió Executiva de la Federació de Sanitat de CCOO de Catalunya, on va dur a terme diferents responsabilitats fins que, el 2014, va ser escollit secretari general. Va ocupar aquest càrrec fins al moment de la seva jubilació el 2017, quan es va incorporar a la Federació de Pensionistes i Jubilats de CCOO de Catalunya. Des de la federació seguirà ara treballant en els eixos d'aquesta: negociació del sistema de pensions, temes de salut i dependència (incloent-hi llistes d'espera, retards en proves i intervencions) i el nou model de residències i assistència. ■

"Pim-pam, decla! La versió myself": el taller per parlar davant els mitjans de comunicació sense por

Els passats 10 i 17 de novembre, el Servei Lingüístic va organitzar dos tallers, titulats "Pim-pam, decla! La versió myself", per ajudar l'actiu sindical a desenvolupar les habilitats necessàries per establir una comunicació eficaç. Un dels tallers es va oferir en modalitat presencial, a Barcelona, i l'altre, en línia amb l'objectiu d'arribar al màxim de territoris possible.

L'encarregada d'impartir el taller va ser Marcel·la Andreu, especialista en lingüística i comunicació; fundadora i directora de Sui Generis Comunicació Creativa de serveis, formació, consultoria i assessorament en Comunicació, i professora de Comunicació i Periodisme Audiovisuals a la Universitat de Lleida (UdL).

Andreu va explicar les habilitats que formen part del fet comunicatiu, sobretot quan és formal, i públic, a través dels mitjans de comunicació. Per posar-se davant d'un micròfon o d'una càmera, cal prèviament escoltar activament, ordenar ràpidament el discurs, planificar l'estratègia per comunicar-lo i també cal tenir en compte els condicionants físics —postura i gesticulació, tremolor, suor, tics...— per poder-los controlar i establir una comunicació eficaç i d'èxit.

En aquest taller, que era una versió avançada dels impartits els anys anteriors, la formadora va fer un pas més enllà, en abordar les noves fórmules de fer declaracions existents avui dia, que van des del pòdcast fins al vídeo a YouTube ■

